

Ik zoek hulp voor
mijn dochter.
Ze is verkracht.

Dit moet iedere ouder lezen over **VEILIG THUIS**

Dat had **u** moeten voorkomen!
Ze is bij u niet veilig!!

Stichting Kinderen-Ouders-Grootouders

DIT MOET IEDERE OUDER LEZEN OVER VEILIG THUIS
is een uitgave van
Stichting Kinderen-Ouders-Grootouders.

www.stichtingkog.info

Tekst: Truus Barendse
Tekeningen: Alice Jansen
Vormgeving: Johan van der Wal

© Stichting KOG 2020

Inleiding

Stichting Kinderen-Ouders-Grootouders geeft sinds 1990 informatie over jeugdzorg, jeugdhulp, Veilig Thuis, wijkteams, wat er maar is op het gebied van hulpverlening aan gezinnen. De stichting is volkomen onafhankelijk, alle werk wordt gedaan door vrijwilligers tot en met de lay-out van ons drukwerk; wij ontvangen alleen geld van de donateurs, en KOG heeft ook niet veel nodig. Alleen drukkosten, postzegels en de website. Raadpleegt u vooral de website: www.stichtingkog.info

Wij hebben eerder uitgegeven *De jungle van de jeugdzorg*, en *De jungle van de jeugdzorg vanaf 2015*. In *De jungle vanaf 2015* staat: “Nu zijn per 1 januari de gemeenten verantwoordelijk geworden voor alle zorg en bescherming voor minderjarigen en gezinnen. ... Het gemeentelijk beleid moet volgens artikel 2.1 van de Jeugdwet gericht zijn op het vergroten van de zelfredzaamheid van gezinnen en het versterken van de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen, zodat opvoedings-

problemen worden voorkomen.” En: “Maar het is niet helemaal onmogelijk dat de wet uitpakt zoals hij bedoeld is, en dan zou de gevaarlijke jungle een gevaarloos parkje worden.”

Inmiddels is het 2020, en we hebben gezien dat de Jeugdwet niet overal uitpakt zoals hij bedoeld is.

Sinds 2015 zijn de gemeenten dus verantwoordelijk voor alle ondersteuning van gezinnen. Dat betekent dat de ene gemeente het anders doet dan de andere. Wat ze allemaal hebben is geldgebrek. Dat heeft misschien ook wel te maken met de drang zich zo ongeveer met alle kinderen te bemoeien.

We hebben de consultatiebureaus, die allang niet meer alleen over gezondheid gaan, dan is er de dagopvang, de peuterspeelzaal, en de basisschool met de schoolarts voor wie kinderen en ouders een vragenlijst krijgen (“Is er het afgelopen jaar een schokkende gebeurtenis in uw gezin geweest?”). Ze voelen zich allemaal verplicht goed naar de kinderen te kijken om geen signalen van ongelukkig-zijn te missen. Signalen worden doorgegeven aan Veilig Thuis,

Bij ons gaat alles goed.
Hooguit de gewone
opvoedprobleempjes.

U moet een
opvoedcursus volgen!

Ik zie dat u rookt.
Dat kan niet meer tegenwoordig.
U moet meteen stoppen.

Nou ja zeg,
waar bemoeit u zich mee!

Oh, u werkt niet mee?
Dan stuur ik de melding door naar de
Raad voor de Kinderbescherming!

het vroegere meldpunt kindermishandeling. De signalen worden ‘zorgen’ genoemd. Bovendien wordt er in ieder geval in Haarlem, Rotterdam en Tilburg niet gewacht op zorgen. De gemeente begint met een laag-inkomen-wijk en verbiedt de ouders daar om in hun eigen huis te roken omdat meeroken slecht is voor de kinderen. Preventie dus, niet wachten op zorgen.

Wij geloven wel in de goede bedoelingen, maar wij weten dat er veel mensen zijn bij al deze instellingen die niet kunnen wat ze moeten kunnen. Veel gezinnen voelen dus geen steun, maar last. Daarom moet iedere ouder lezen wat hij daartegen kan doen.

Ga niet zitten babbelen!!

U doet er verstandig aan de school enzovoort te vriend te houden, en nergens, nergens, NERGENS te gaan zitten babbelen. Gebruik instanties, bijvoorbeeld de school, waar ze voor zijn. Dat is nooit om uw hart uit te storten. Voor je het weet is er een melding gemaakt, want er is een probleem in uw gezin.

Denk ook drie keer na voor u contact met de politie opneemt. Als er een kind in het huis is doet de politie altijd melding bij het meldpunt kindermishandeling (Veilig Thuis). Is de ruzie met de burens dat waard? Zelfs als uw kind waarschijnlijk seksueel misbruikt is, geen politie. Zorg dat uw kind uit de buurt blijft van de griezel, en dat is alles. De politie onderzoekt

Ga niet zitten babbelen.

misschien, maar doet zeker een melding. En heel zeker is dat u uw kind niet hebt kunnen beschermen. Voor u het weet staat u zelf in de beklaagdenbank bij Veilig Thuis. Hebt u daar zin in?

Wij zijn wantrouwige mensen, en zo zijn wij niet geboren. Zo zijn wij geworden door alle verhalen van ouders. Als u ons te wantrouwend vindt, kijkt u dan eens in het digitale archief van Ouders Online.

En wij herhalen wat in de vorige boeken stond: “Dit boek is bedoeld voor *doorsnee ouders* met kinderen onder de achttien jaar, dus niet voor ouders die hun kinderen verwaarlozen of mishandelen. Dat wil dus zeggen voor mensen die, als zij te maken krijgen met een kindbeschermingsmaatregel, daar ten onrechte mee te maken krijgen.”

Het begin

Breng niemand op het idee dat een melding bij VT, Veilig Thuis, het meldpunt kindermishandeling dus, wel goed zou kunnen zijn.

U gaat naar *zwangerschapsgymnastiek*. Zorg dat u er netjes en schoon uitziet, rook niet, zorg dat u niet naar alcohol ruikt. Eén biertje geeft dezelfde lucht als een heel krat.

Ga niet zitten babbelen bij de *verloskundige*. De omstandigheden lokken er bijna toe uit, maar niet doen. Die ellendeling is hard weggelopen toen hij hoorde dat hij vader ging wor-

den? Niet vertellen. Daar is de verloskundige niet voor. De intake is vaak al een eerste screening van het gezin.

U krijgt *kraamhulp*. Van tevoren komt er iemand om de babyspullen te controleren, en die maakt een praatje met u. Woont u niet samen met de vader van de baby? Niet vertellen. Hebt u zelf een beroerde jeugd gehad en bent u vast van plan het beter te doen? Niet vertellen. Hebt u vroeger drugs gebruikt en bent u er juist

zo trots op dat u er helemaal af bent? Niet vertellen.

Bent u net verhuisd maar komt u aan het opknappen niet toe? Niet vertellen: jullie zijn lekker bezig en het vordert.

Zorg dat de kamer niet naar sigaretten ruikt en dat er geen asbakken staan. Geen bierkatten in de hal. Houd de keukendeur dicht waar de afwas van drie dagen achter staat. Zorg voor een brandschoon toilet.

KOG heeft meegemaakt dat een kraamhulp een melding bij Veilig Thuis deed omdat zij dacht dat ze muizenkeutels had gezien (!). Het waren stukjes rubber van de achterkant van een tapijt. VT kwam kijken. (Wij raden ouders aan om na

het eerste telefoontje of de brief van Veilig Thuis waarin zij een onderzoek aankondigen per mail te laten weten: Wij willen voorlopig geen contact met medewerkers van Veilig Thuis i.v.m. de corona besmettingen. Medewerkers kunnen ouders en kinderen makkelijk besmetten door hun vele contacten en wij willen ons gezin hier niet aan blootstellen. Nu gebleken is dat er veel online kan, lijkt het ons een goed idee dat u ons per mail vragen stelt, die wij met spoed zullen beantwoorden.)

Geen keutels, wel veel hondenharen, wat een onrust trouwens dat geblaf. Is zo'n grote hond wel veilig voor een baby? De net bevallen moeder barstte in tranen uit bij al deze opmerkingen en de raad voor de kinderbescherming kreeg het verzoek een onderzoek te doen. De raad stuurde een verzoekschrift OnderToezichtStelling naar de rechter, en die heeft kennelijk gedacht baat het niet dan schaadt het niet, hop een OTS (daarover straks).

Zorg dat u altijd vergezeld bent van een advocaat als u naar de rechter gaat. In uw eentje redt u het niet.

Dan gaat u naar het *consultatiebureau*. Om een

solide gezinnetje te lijken is het nuttig als de vader en de moeder er samen heen gaan. Daar wordt u het hemd van het lijf gevraagd. U kunt alle vragen beantwoorden als u niet bang bent om af en toe te liegen, of u zegt dat u alleen komt voor de gezondheid van uw kind en dat u verder helemaal niets wilt. Dat betekent niet dat u iets te verbergen hebt, dat betekent dat u uw privacy beschermt.

Op het consultatiebureau treft u een arts en vaker een verpleegkundige. De opleiding tot verpleegkundige is pittig, toch kunt u daar als het tegenzit ontstellende domheid tegenkomen. We hebben gezien dat een kindje dat bij de geboorte 48 centimeter lang was en niet de gebruikelijke 50 centimeter, na drie maanden nog altijd 2 centimeter achterliep op de tabel van de verpleegkundige. Zij constateerde daarom dat hij “niet groeide”. Het was niet simpel om haar te laten begrijpen dat hij precies volgens de tabel groeide, alleen nog niets had ingehaald. Goed opletten dus, en vragen stellen. Wat bedoelt u precies?

U vertelt dat de baby u 's nachts vaak wakker maakt en dan moet drinken. Dan krijgt u het

aanbod dat er iemand bij u thuis kan komen om samen een voedingsschema te maken. Moet je daarvoor bij iemand thuis komen? Waar kom je dan echt voor? Het is verstandig te zeggen dat u dat gaat overleggen met uw partner. Misschien hoort u nooit meer wat, anders zegt u dat het probleem al opgelost is.

In Trouw van 8 januari 2005 stond een artikel over Steven van Eijck, toenmalig regeringscommissaris jeugd- en jongerenbeleid: “Hij heeft er

*Ondanks het
beroepsgeheim,
mag iedereen
melden bij
veilig Thuis.*

met minister Donner (Justitie) over gesproken en die verzekerde hem dat vertrouwenspersonen met elkaar informatie mogen delen. ... Om te zorgen dat consultatiebureaus, school en vervolgens regionaal meldcentrum deze taak goed op zich nemen, moet de bestuurlijke regie van de jeugdzorg bij de gemeente komen.” Dat maken wij nu dus al vijf jaar mee. Regie van de jeugdzorg bij de gemeente, en alle kinderen (en

hun ouders) kunnen in de gaten worden gehouden.

Op school krijgt u te maken met de *schoolarts*. Hetzelfde verhaal als voor het consultatiebu-

reau: het gaat al lang niet meer in de eerste plaats om gezondheid. Uw kind moet een lijst vragen invullen in de klas en u krijgt ook een lijst om in te vullen. Wordt er in uw huis gerookt? Is er het afgelopen jaar iemand in uw gezin ernstig ziek geweest? U kunt alle vragen die niet te maken hebben met de gezondheid

van uw kind natuurlijk overslaan, maar beter is het om dat te doen samen met andere ouders. Laat de leerkracht en de directeur van de school weten dat uw kind geen vragenformulier mag invullen. En weer: beter om dat te doen samen met andere ouders.

Dan zijn er ook nog de *Zorg- en Advies-Teams*. Als je je brood verdient met het signaleren van problemen, zie je natuurlijk alles wat ook maar op een probleem lijkt.

En zet nooit iets op *sociale media* over problemen.

Iedereen die met kinderen werkt, is verplicht met 'beschermersogen' te kijken naar alle kinderen. Dat zou mooi zijn, als de praktijk niet was dat het lang niet altijd deskundig gebeurt.

Het is best mogelijk dat in veel gemeenten de hulp en ondersteuning van gezinnen gaat zoals de Jeugdwet bedoelt, maar de contactpersonen van KOG krijgen nog dagelijks berichten van ouders die merken dat het helemaal niet gaat zoals de wet bedoelt. Er worden nog steeds

Elke medewerker
moet met
beschermsogers
kijken naar de
cliënte.

OnderToezichtStellingen (daarover straks dus) aan de rechter gevraagd terwijl de ouders zelf al hulp gevonden hebben voor hun kind omdat zij dat zelf nodig vinden. Deze ouders hoeven dus niet gedwongen te worden.

Drang en dwang

Artikel 2.1 van de Jeugdwet:

Het gemeentelijke beleid inzake preventie, jeugdhulp, kinderbeschermingsmaatregelen en jeugdreclassering en de uitvoering van

jeugdhulp, kinderbeschermingsmaatregelen en jeugdreclassering is gericht op:

- a.** het voorkomen en de vroege signalering van en vroege interventie bij opgroei- en opvoedingsproblemen, psychische problemen en stoornissen;
- b.** het versterken van het opvoedkundige klimaat in gezinnen, wijken, buurten, scholen, kinderopvang en peuterspeelzalen;
- c.** het bevorderen van de opvoedingsvaardigheden van de ouders, opdat zij in staat zijn hun verantwoordelijkheid te dragen voor de opvoeding en het opgroeien van jeugdigen;
- d.** het inschakelen, herstellen en versterken van de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen van de jeugdige, zijn ouders en de personen die tot hun sociale omgeving behoren, waarbij voor zover mogelijk wordt uitgegaan van hun eigen inbreng;
- e.** het bevorderen van de veiligheid van de jeugdige in de opvoedsituatie waarin hij opgroeit;
- f.** integrale hulp aan de jeugdige en zijn ouders, indien sprake is van multi-problematiek, en
- g.** het tot stand brengen en uitvoeren van familiegroepsplannen en het verlenen van hulp op

basis van familiegroepsplannen, ter uitvoering van artikel 4.1.2 en indien sprake is van vroege signalering van opgroei- en opvoedingsproblemen, psychische problemen en stoornissen.

Ademt u nog?

Op 14 september 2020 hebben Alice Jansen en Truus Barendse de werkconferentie 'Bang voor Drang en Dwang' bezocht, georganiseerd door oudervereniging Balans met medewerking van Belangenvereniging Intensieve Kindzorg BVIKZ, Ouders&Onderwijs, Ieder(in), en Programma Zorg Voor de Jeugd.

Sprekers die op het programma stonden en sprekers vanuit de zaal waren het erover eens dat het aantal meldingen bij VT de pan uitrijst, en dat scholen daar soms een kwalijke rol in spelen. Met name ouders van hoogbegaafde kinderen moeten het soms ontgelden.

De verwijzindex, de meldcode opgevat als meldplicht en stap 3: gesprek met ouders overslaan, de brutaliteit van veel VT-medewerkers, het vaak klakkeloos overnemen door de raad voor

Hulp is wel
vrijwillig
maar niet
vrijblijvend.

de kindbescherming van bijvoorbeeld een VT-rapport, werd door alle aanwezigen afgewezen.

Men vond dat de Jeugdwet niet brengt wat de bedoeling is geweest, en dat daar HEEL SNEL verandering in moet komen.

Er waren opmerkelijke zaken te horen:
- in heel Duitsland zitten maar 300 jongeren gesloten,

- drang wordt soms ook gepresenteerd als “nazorg” na een kinderbeschermingsmaatregel,
- volgens de Minister van Justitie mag drang geen pressiemiddel zijn,
- in de provincie Utrecht zijn in 1 jaar 3000 gezinnen geconfronteerd met drang,
- op grond van de Algemene wet bestuursrecht kunnen burgers altijd met bezwaar en beroep opkomen tegen overheidsbesluiten,
- 95% van de aanvragen OTS wordt door de rechter toegewezen,
- “alle” werkers op dit terrein zijn vooral bezig zich in te dekken door af te schuiven,
- een burgemeester heeft de bevoegdheid een onterechte uithuisplaatsing terug te draaien,
- de wethouder van Oudewater raadt aan met de wethouder te spreken als er geen passend onderwijs is voor een kind (hij heeft niets te zeggen over de inhoud van onderwijs maar heeft wel veel macht/gezag), kijk in je regio of er meer gevallen zijn als dat van jou om samen bijvoorbeeld met de wethouder te praten.

Als iemand denkt dat er een probleem is in uw gezin kan die persoon uw gezin aanmelden bij

het meldpunt kindermishandeling. Alles heet kindermishandeling, ook ruzie van ouders waar kinderen niet bij zijn. Over de mogelijke aanmelding hoort eerst met u gepraat te worden, maar dat gebeurt niet altijd. U krijgt dan bericht van Veilig Thuis: dan en dan komen wij bij u op bezoek. Het komt zelfs voor dat er geen bericht is gekomen en VT zomaar voor uw deur staat. Nee, dat komt nu niet uit. Kijkt u nog even hiervoor in ‘Het begin’ waar een briefje voor VT staat i.v.m. corona. Let op: u bent absoluut niet verplicht contact te hebben met VT. KOG vindt het niet verstandig om elk contact

te weigeren: VT doet dan toch een “onderzoek” en het is beter als uw kant van het verhaal daarin zit. Wel is het van belang ze buiten de deur te houden, denk aan het muizenkeutelverhaal. Corona maakt dat makkelijker. U beantwoordt de vragen die u wilt beantwoorden, bij de rest kunt u schrijven: niet van belang, of bijvoorbeeld dit is mij te privé. U kunt er ook voor kiezen te laten weten dat u eerst het dossier wilt inzien. Er is absoluut een dossier, al is het alleen maar de melding. Anoniem melden mag, en VT is niet verplicht u te laten weten wie er gemeld heeft. Laat de school schriftelijk weten dat u het niet goed vindt dat iemand die niet op de school werkt in het schoolgebouw met uw kind spreekt.

Daarna is de zaak afgelopen, al krijgt u na een half jaar nogmaals een onderzoek. Weigert u dat maar. Afgelopen is afgelopen.

OF:

VT wil zich nog een poosje met u blijven bemoeien. Men wil bijvoorbeeld urine-tests doen. Doodgewoon niet aan meewerken. U bent dat niet verplicht, er is zelfs geen wettelijke grondslag voor drang-bemoeienis.

OF:

VT verzoekt de raad voor de kindbescherming om een onderzoek naar uw gezin. Daar kunt u beter aan meewerken, en dat is in tijden van corona misschien ook wel mogelijk via de computer (zelfs veel rechtszaken geen nu via de computer).

Er is een grote kans dat de raad een verzoekschrift ondertoezichtstelling naar de rechter stuurt. En het is bijna zeker dat de rechter uw kind dan onder toezicht stelt. U moet voortaan doen wat de gezinsvoogd zegt als het over verzorging en opvoeding gaat. Dan hebt u 3 maanden om in hoger beroep te gaan. Daar is een advocaat voor verplicht. Wat is er eigenlijk tegen een OTS? Vooral dit, dat veel kinderen met een OTS uit huis worden geplaatst. Het is in de wet allemaal prachtig geregeld, maar de praktijk lijkt er niet op. Een uit huis geplaatst kind is eigenlijk zijn ouders en broertjes en zusjes kwijt. Vraag schriftelijk aan de gezinsvoogd om u te helpen de dingen zo te doen en te laten dat uw kind weer thuis kan komen.

Als u een beetje een gevoel wilt krijgen voor

hoe het allemaal werkt, zou u kunnen kijken op de website van mr ir P.J.A. Prinsen: peterprinsen.nl .

Kijk voor informatie en ondersteuning op onze site: www.stichtingkog.info .